

— Habil och rask ung man säger Inger!
repeterade kaptenen nu i telefon.

Hans hustru stod stilla under samtalet
och betraktade tankfullt mannens stöddiga
gestalt, där han satt i stolen.

Han lade på mikrofonen.

— Det slår om, sade han, och kommer
en massa tösnö.

Utifrån köket hördes ett fasans skri.
Det var lille Erland som skrämde jungfrun
med Panmasken.

LYCKOLANDSRESAN

(Charles Baudelaire — *L'Invitation au voyage*)

Min syster, min skatt,
tänk njutningen att
få fara dit och leva rika!
Älska som vi vill,
dricka döden till
i ett land som är dig lika,
där solen står skymd
i disig rymd
och hemlighetsfullt mig korar
till samma dröm
som din blick, när öm
och falsk den ler genom tårar.

Där är allting rikedom,
vällust, lugn och läkedom.

Se, möblerna står
blanka av år,
i rummet där vi skall sova:
Rökelsestoft
blandar sin doft
med blomsterdofter dova.

Sirade tak,
spegelgemak,

allt det österländskt granna
talade där
i ljuv mystär
att själens ursprung besanna.

Där är allting rikedom,
vällust, lugn och läkedom.

Kanaler, mangrover,
fartyg som sover
tills tid blir att stäven vända:
Med allt du begär
dröjer de här
komna från världens ända.
— I guld och viol
klär sjunkande sol
kanalerna, staden, huset,
din värld och min,
tills allt somnar in,
i värmen av sista ljuset.

Där är allting rikedom,
vällust, lugn och läkedom.

GUNNAR EKELÖF.